

Καταργήθηκε με Ν. 2101/11

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα [8 ΝΟΕ. 1993

Αριθ. Γνωμ. 9

Π ρ ο ς

Το Αγροτικό Κατάστημα Κράτησης

Τίρυνθας

Επί του ερωτήματος που μας θέσατε με το υπ'αριθμ. 5688/10-9-1993 έγγραφό σας και, ειδικότερα, περί του αν κρατούμενος, του οποίου η ποινή μετατράπηκε σε χρηματική με βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών κατά το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 2145/1993, δύναται να ζητήσει την καταβολή του υπολοίπου της μετατροπής εντός δύο ετών από της απολύσεώς του και να αποφυλακιστεί με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημ/κών του τόπου κρατήσεώς του κατά το άρθρο 1 παρ. 5 του παραπάνω Νόμου, η γνώμη μας είναι η εξής:

Κατά την παρ. 1 του άρθρου 82 του ΠΚ, όπως ισχύει τούτο μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 2 του Ν. 1941/1991, η περιοριστική της ελευθερίας ποινή όταν δεν υπερβαίνει το έτος μετατρέπεται σε χρηματική, εκτός αν το Δικαστήριο κρίνει ότι απαιτείται η μη μετατροπή της προκειμένου ν' αποτρέπει ο δράστης από την τέλεση άλλων αξιοποίνων πράξεων. Αντίθετα, κατά την παρ. 2 ιδίου άρθρου, όταν είναι μεγαλύτερη από το έτος αλλά δεν υπερβαίνει τα δύο έτη δεν μετατρέπεται, εκτός αν κρίνει το Δικαστήριο ότι η χρηματική ποινή αρκεί για ν' αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων αξιοποίνων πράξεων.

Με την παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 2145/1993 προστέθηκαν πλείονα εδάφια στην παρ. 2 του άρθρου 82 του ΠΚ και συγκεκριμένα

ορίστηκε ότι " Σε ποινές φυλακίσεως άνω των δύο ετών, αν έχει εκτιθεί με οποιοδήποτε τρόπο το ήμισυ της ποινής και το προς έκτιση υπόλοιπο δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, το Συμβούλιο Πλημ/κών του τόπου κρατήσεως με αίτηση του καταδίκου είναι αποκλειστικά αρμόδιο να μετατρέψει τούτο σε χρηματική ποινή, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει από την εν γένει συμπεριφορά του καταδίκου κατά το χρόνο εκτίσεως της ποινής ότι η μετατροπή δεν αρκεί για να αποτραπεί ο κατάδικος από την τέλεση άλλων αξιοποιώνων πράξεων. Κατά του εκδιδόμενου βουλεύματος ο κατάδικος μπορεί ν' ασκήσει έφεση ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του παρόντος. Η παραπάνω διάταξη δεν εφαρμόζεται, όπου σύμφωνα με διάταξη νόμου απαγορεύεται η μετατροπή της ποινής ". Εξ άλλου με την παρ. 3 του αυτού άρθρου 1 του Ν. 2145/1993 αντικαταστάθηκε η παρ. 5 του άρθρου 82 του ΠΚ ως ακολούθως: " 5. Σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική ή πρόστιμο η αρχική ποινή εκτελείται μέχρι να καταβληθεί στο δημόσιο ταμείο ολόκληρο

άρθρου 82 του ΠΚ, εις το οποίο και μόνο παρέπεμψε, κατά τα προεκτεθέντα, αποκλεισμένης της δια διατάξεως του Εισαγγελέως Πλημ/κών του τόπου κρατήσεως τμηματικής καταβολής του ποσού της μετατροπής εντός 2 ετών, διότι άλλως, αν δηλαδή ήθελε να ισχύσει και για την περίπτωση αυτή η ρύθμιση ολόκληρης της παρ. 5 του άρθρου 82 ΠΚ, θα παρέπεμπε σε ολόκληρη την παράγραφο και όχι αποκλειστικά στο πρώτο εδάφιο της. Ότι αυτή είναι η βούληση του νομοθέτου ανενδοιάστως προκύπτει και από την Εισηγητική Έκθεση του Ν. 2145/1993, η οποία ρητά διευκρινίζει ότι με την παρ. 5 του άρθρου 82 του ΠΚ "παρέχεται η δυνατότητα σε εκείνους των οποίων έχει μετατραπεί η ποινή, αλλά έχουν εγκλειστεί στη φυλακή επειδή αδυνατούν να πληρώσουν, να καταβάλουν το υπόλοιπο της μετατροπής μέσα σε δύο έτη από την απόλυσή τους, εφ' όσον όμως έχουν εκτίσει το 1/4 της ποινής τους, γεγονός που κατά τεκμήριο επιτρέπει το συμπέρασμα ότι ο κατάδικος αδυνατεί πραγματικά να καταβάλει το υπόλοιπο της μετατροπής και ανακύπτει ανάγκη να του παρασχεθεί η αντίστοιχη διευκόλυνση για την εξόφληση του υπολοίπου".

Συνεπώς, το ευεργέτημα της τμηματικής καταβολής του ποσού της μετατροπής επεφύλαξε ο νομοθέτης, κατ' ενάσκηση ορθής αντεγκληματικής πολιτικής, σε εκείνους και μόνο οι οποίοι αφ' ενός μεν έχουν καταδικαστεί σε μετατραπέυσες ποινές φυλακίσεως δηλαδή μέχρι δύο το πολύ ετών αφ' ετέρου δε, εκ της κορογοε εκτίσεως του 1/4 της ποινής στη φυλακή παρά την μετατροπή της, έχουν υπέρ αυτών το τεκμήριο ότι αδυνατούν πραγματικά να

82 του ΠΚ. Για τους τελευταίους ο νομοθέτης εξάντλησε την επιεική μεταχείριση στη δυνατότητα μετατροπής του υπολοίπου της ποινής τους μετά την έκτιση του ημίσεος αυτής και εφ' όσον το απομένον υπόλοιπο δεν υπερβαίνει τα δύο έτη με την ρητή, όμως, πρόβλεψη της αποφυλακίσεώς τους μόνο μετά την καταβολή ολοκλήρου του ποσού της μετατροπής στο Δημόσιο Ταμείο.

Σύμφωνα με τα εκτεθέντα η γνώμη μας είναι ότι κρατούμενος, του οποίου η ποινή μετατράπηκε σε χρηματική με βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/κών κατά την παρ. 2 του άρθρου 82 του ΠΚ, όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 2145/1993, δεν δύναται να τύχει του ευεργετήματος της τμηματικής καταβολής του ποσού της μετατροπής με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημ/κών του τόπου κρατήσεως αλλ' οφείλει, προκειμένου ν' αποφυλακιστεί, να καταβάλει στο Δημόσιο ταμείο ολόκληρο το ποσό της μετατροπής του υπολοίπου της ποινής του.

0
Γνωμοδοτών Εισαγγελέας

Παναγιώτης Ζαβολιάς

Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου